

Pan Rozsypálek se narodil 10. 6. 1952 v Kroměříži. Dětství měl krásné a jeho rodiče pracovali v zemědělství.

“Otec měl strýce Aloise, který měl takovou lásku k zemědělství. A jednou v noci mu sebrali ten dobytek a on to psychicky neunesl a oběsil se.”

Pan Rozsypálek byl jako malé dítě pokřtěn a chodil do kostela. Díky tomu, že se zajímal o náboženství, potkal mnoho známých osobností. Jeho záliby se týkaly především hudby.

“Dlouhá léta jsem dělal sborovou muziku v Kroměříži v Moravanu. Já jsem chodil na lidovou školu umění do Kroměříže, protože když jsem chodil k těm odvodům, tak jsem si říkal, co kdyby mě odvedli, tak se dám k muzice, tak jsem začal chodit na výuku trumpet”

“Setkal jsem se s nositelkou Nobelovy ceny, s matkou Terezou osobně.”

Pan Rozsypálek byl v hledáčku STB, protože se podílel na ilegálním tisku církevní literatury.

“Měl jsem domovní prohlídku, bez souhlasu prokurátora mi sebrali 100 knih a psací stroj.”

Poté byl odvezen na výslech do brněnských Bohunic.

“Soudruzi si psali i to, co jsem ani neřekl, prostě tak jak jim to pasovalo a pak jsem to musel podepsat.”

I přesto všechno byl pan Rozsypálek oceněn jako nejlepší pracovník v Technoplastu a mohl se podívat do Jugoslávie.

“Nemohlo se jet přes Rakousko, musel jsem jet přes Slovensko, Maďarsko pak do Jugoslávie a na hranicích jsem strávil celkem 10 hodin. Na hotelu jsme museli odevzdat pasy a kde jsme šli, tak jsme měli nějaký doprovod, abychom nešli někam, kam oni nepotřebují.”

Pan Rozsypálek měl i problémy s veřejnou bezpečností.

“Když jsme cestovali na nějaké to setkání s mládežníky, tak to jsme věděli, kdo nás doprovází, tak před nimi jsme utíkali, snažili jsme se schovat, ale mnohdy to nešlo, protože byli všude.”

A co považuje za svůj životní úspěch?

“Já jsem rád, že jsem se dožil této doby, to jsem hrozně rád, že se můžu vyjádřit o čemkoli, že mě nikdo nebude chytat za slovo nebo že mě za to nebude nějak postihovat. Dřív to bylo tak, že člověk nemohl nic říct, protože všechno bylo nějak protistátní a všechno musela schválit strana a vláda. Dneska tu máme demokracii, takže můžeme říct všechno.”